

“मीठे बच्चे- तिम्रो पहिलो-पहिलो पाठ हो म आत्मा हुँ, शरीर होइन। आत्म-अभिमानि भएर रह्यौ भने बाबाको याद रहन्छ।”

प्रश्न:- तिम्री बच्चाहरूको पासमा कुनचाहिँ गुप्त खजाना छ, जुन मनुष्यहरूको पासमा छैन?

उत्तर:- तिम्रीलाई भगवान् बाबाले पढाउनु हुन्छ, यस पढाइको खुसीको गुप्त खजाना तिम्रो पासमा छ। तिम्रीलाई थाहा छ- हामीले जे पढिरहेका छौं, त्यो भविष्य अमरलोकको लागि हो, नकि यस मृत्युलोकको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- बिहान सबै उठेर घुमफिर गर, केवल पहिलो पाठ याद गर्यौ भने खुसीको खजाना जम्मा हुँदै जान्छ।

ओम् शान्ति। बाबाले बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! आत्म-अभिमानि भएर बसेका छौ? आफूलाई आत्मा सम्झेर बसेका छौ? हामी आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाले पढाइरहनु भएको छ, बच्चाहरूलाई यो स्मृति आएको छ हामी देह होइनौं, आत्मा हौं। बच्चाहरूलाई देही-अभिमानि बनाउनको लागि नै मेहनत गर्नुपर्छ। बच्चाहरू आत्म-अभिमानि रहन सक्दैनन्। घरी-घरी देह-अभिमानमा आउँछन्। त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानि भएर रहन्छौ? आत्म-अभिमानि भयौ भने बाबाको याद आउँछ, यदि देह-अभिमानि भयौ भने लौकिक सम्बन्धी याद आउँछ। सबैभन्दा पहिला यो शब्द याद राख्नुपर्छ, म आत्मा हुँ। हामी आत्मामा नै ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। यो पक्का गर्नुपर्छ- म आत्मा हुँ। आधाकल्प तिम्री देह-अभिमानि भएर रह्यौ। अहिले केवल संगमयुगमा नै बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानि बनाइन्छ। आफूलाई देह सम्झ्यौ भने बाबाको याद आउँदैन, त्यसैले सबैभन्दा पहिला यो पाठ पक्का गर- हामी आत्मा बेहद बाबाका बच्चा हौं। देहको पितालाई याद गर्न कहिल्यै पनि सिकाइदैन। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- म पारलौकिक बाबालाई याद गर, आत्म-अभिमानि बन। देह-अभिमानि बन्नाले देहको सम्बन्ध याद आउँछ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यसमा नै मेहनत छ। यो कसले सम्झाउँछ? हामी आत्माहरूका बाबाले, जसलाई सबैले याद गर्छन्। भन्छन्- बाबा आउनुहोस्, आएर यस दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस्। बच्चाहरूले जानेका छन् यस पढाइबाट हामीले भविष्यको लागि उच्च पद पाउँछौं।

अहिले तिम्री पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ। यस मृत्युलोकमा अब बिलकुलै रहनु छैन। यो हाम्रो पढाइ हो नै भविष्य २१ जन्मको लागि। हामीले सत्ययुग अमरलोकको लागि पढिरहेका छौं। अमर बाबाले हामीलाई ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ त्यसैले यहाँ बसेका छौं। सबैभन्दा पहिला आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबाको यादमा रहनु पर्छ अनि विकर्म विनाश हुन्छ। हामी अहिले संगमयुगमा छौं। बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाइरहनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने तिम्री पुरुषोत्तम बन्छौ। म आएको हुँ, मनुष्यबाट देवता बनाउन। सत्ययुगमा तिम्री देवता थियौ, अहिले जानेका छौ- कसरी सिँटी उत्रेका हौं। हाम्रो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट निश्चित छ। दुनियाँमा कसैले पनि जानेका छैनन्, त्यो भक्तिमार्ग बेग्लै हो। यो ज्ञानमार्ग अलग हो। जो आत्माहरूलाई बाबाले पढाउनु हुन्छ उनीहरूले मात्र जान्दछन्, अरु कसैले पनि जानेका छैनन्। यो हो गुप्त खजाना भविष्यको लागि। तिम्रिले पढ्छौ नै अमरलोकको लागि, नकि यस मृत्युलोकको लागि। बाबा भन्नुहुन्छ- बिहान सबै उठेर घुम। पहिलो पहिलो पाठ यो याद गर- हामी आत्मा हौं, नकि शरीर। हाम्रा रुहानी बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यो दुःखको दुनियाँ अब बदलिन्छ। सत्ययुग हो सुखको दुनियाँ, बुद्धिमा सारा ज्ञान छ। यो हो रुहानी आध्यात्मिक ज्ञान। बाबा ज्ञानका सागर रुहानी पिता हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ आत्माका पिता। बाँकी त सबै देहका नै सम्बन्धी हुन्। अब देहका सम्बन्ध तोडेर एकसँग जोड्नु छ। गायन पनि छ- मेरो त एक, दोस्रो न कोही। हामीले एक बाबालाई नै याद गर्छौं। देहलाई पनि याद गर्दैनौं। यो पुरानो देह त छोड्नु छ। यो पनि तिम्रीलाई ज्ञान मिल्छ। यो शरीर कसरी छोड्नु छ। याद गर्दै गर्दै शरीर छोड्नु छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानि बन। मनमा मन्थन गरिराख। बाबा, बीज र वृक्षलाई याद गर्नु छ। शास्त्रमा यो कल्प-वृक्षको वृत्तान्त छ।

यो पनि बच्चाहरूले जानेका छन्- हामीलाई ज्ञानसागर बाबाले पढाउनु हुन्छ। कुनै मनुष्यले पढाउँदैन। यो पक्का गर्नु छ। पढ्नु त छ नि। सत्ययुगमा पनि देहधारीले पढाउँछन्। यहाँ बाबा देहधारी हुनुहुन्न। बाबाले भन्नुहुन्छ- पुरानो देहको आधार लिएर तिम्रीलाई पढाउँछु। कल्प-कल्प मैले तिम्रीलाई यसरी पढाउँछु। फेरि कल्पपछि पनि

यसरी नै पढाउँछु। अब मलाई याद गर्यौं भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। म नै पतित-पावन हुँ। मलाई नै सर्वशक्तिमान् भनिन्छ। तर माया पनि कम छैन, त्यो पनि शक्तिमान् छ, कहाँबाट गिराएको हो, अब याद आउँछ नि? ८४ को चक्रको पनि गायन छ। यो मनुष्यहरूको नै कुरा हो। धेरैले सोध्छन्, जनावरहरूको के हुन्छ? अरे यहाँ जनावरको कुरा छैन। बाबा पनि बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ, अरूले त बाबालाई चिनेका नै छैनन्, त्यसैले उनीहरूले के कुरा गर्छन्। कसैले भन्छन्- हामी बाबालाई भेट्न चाहन्छौं। केही पनि जानेका छैनन्, बसेर उल्टो-सुल्टो प्रश्न गर्छन्। ७ दिनको कोर्स गरिसकेपछि पनि पूरा बुझ्दैनन्। उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। जो पुराना भक्त छन्, जसले धेरै भक्ति गरेका छन् उनको बुद्धिमा त ज्ञानको सबै कुरा बस्छ। भक्ति कर्म गरेको छ भने बुद्धिमा कम बस्छ। तिमी हौ सबैभन्दा धेरै पुराना भक्त। गायन पनि छ- भगवान् भक्तिको फल दिनको लागि आउनु हुन्छ। तर यो कुरा कसैलाई कहाँ थाहा छ र! ज्ञानमार्ग र भक्तिमार्ग बिलकुल भिन्न छ। सारा दुनियाँ छ भक्तिमार्गमा। करोडौंमा कोही आएर यो पढ्छन्। ज्ञान त धेरै राम्रो छ। ८४ जन्मको चक्र पनि मनुष्यले नै जानेका छन् नि। तिमीले पहिला केही पनि जान्दैनथ्यौ, शिवलाई पनि जान्दैनथ्यौ। शिवका मन्दिर कति छन्। शिवको पूजा गर्छन्, जल चढाउँछन्, शिवाय नमः भन्छन्, किन पूज्छन्? केही पनि थाहा छैन। लक्ष्मी-नारायणको पूजा किन गर्छन्? ती कहाँ गए? केही पनि थाहा छैन। हिन्दुहरू नै यस्ता छन्, जसले आफ्ना पूज्यलाई बिलकुलै चिनेका छैनन्। क्रिश्चियनहरूले जानेका छन्- क्राइष्ट फलानो सम्बतमा आए, आएर स्थापना गरे। शिव बाबालाई कसैले पनि चिनेका छैनन्। पतित-पावन पनि शिवलाई नै भनिन्छ। उहाँ नै उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ। सबैभन्दा धेरै सेवा उहाँको गर्छन्। सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ। हेर तिमीलाई कसरी पढाउनु हुन्छ। बाबालाई बोलाउँछन् पनि- आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर। मन्दिरमा कति पूजा गर्छन्, कति धुमधाम, कति खर्च गर्छन्। श्रीनाथको मन्दिरमा, जगन्नाथको मन्दिरमा गएर हेर। हुन त एउटै हो। जगन्नाथमा चामलको हण्डा चढाउँछन्। श्रीनाथमा त धेरै प्रकारका माल बनाउँछन्। फरक किन हुन्छ? कारण हुनुपर्छ नि। श्रीनाथलाई पनि कालो, जगन्नाथलाई पनि कालो बनाएका छन्। कारण त केही पनि जानेका छैनन्। जगतनाथ लक्ष्मी-नारायणलाई भनिन्छ वा राधा-कृष्णलाई भनिन्छ? राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायणको सम्बन्ध के छ, यो पनि कसैले जानेका छैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी पूज्य देवता थियौं फेरि पुजारी बन्यौं। चक्कर लगायौं। अब फेरि देवता बन्नको लागि हामीले पढ्छौं। यो कुनै मनुष्यले पढाउँदैन। भगवानुवाच हो। ज्ञानसागर पनि भगवानलाई भनिन्छ। यहाँ त भक्तिका सागर धेरै छन्, जसले पतित-पावन ज्ञान-सागर बाबालाई याद गर्छन्। तिमी पतित बन्यौ फेरि पावन अवश्य बन्नु छ। यो हो नै पतित दुनियाँ। यो स्वर्ग होइन। वैकुण्ठ कहाँ छ, यो कसैलाई थाहा छैन। भन्छन्- वैकुण्ठ गयो। त्यसोभए फेरि नर्कको भोजन आदि तिमीले उनलाई किन खुवाउँछौ? सत्ययुगमा त धेरै फल-फूल आदि हुन्छन्। यहाँ के छ? यो हो नर्क। अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबाद्वारा हामी स्वर्गवासी बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। पतितबाट पावन बन्नु छ। बाबाले युक्ति त बताउनु भएको छ- कल्प-कल्प बाबाले युक्ति बताउनु हुन्छ। मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौं। तिमीले नै भन्छौ- बाबा! हामी ५ हजार वर्ष पहिला यो बनेका थियौं। तिमीले नै जानेका छौ- कल्प-कल्प यो अमरकथा बाबाबाट सुन्छौ। शिवबाबा नै अमरनाथ हुनुहुन्छ। बाँकी यस्तो होइन, पार्वतीलाई बसेर कथा सुनाउनु हुन्छ। त्यो हो भक्ति। ज्ञान र भक्तिलाई तिमीले बुझ्नेका छौ। ब्राह्मणहरूको दिन र फेरि ब्राह्मणहरूको रात। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी ब्राह्मण हौ नि। आदिदेव पनि ब्राह्मण नै थिए, देवता भनिदैन। आदिदेवको पासमा पनि जान्छन्, देवीहरूका पनि कति नाम छन्। तिमीले सेवा गरेका थियौ तब नै तिम्रो गायन छ, भारतवर्ष जुन निर्विकारी थियो त्यो फेरि विकारी बन्छ। अहिले रावण राज्य हो नि।

अब संगमयुगमा तिमी बच्चाहरू पुरुषोत्तम बन्छौ। तिमी माथि अविनाशी रूपमा बृहस्पतिको दशा बस्छ। तिमी अमरपुरीको मालिक बन्छौ। बाबाले तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ, मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि। स्वर्गको मालिक बन्नुलाई बृहस्पतिको दशा भनिन्छ। तिमी स्वर्ग अमरपुरीमा त अवश्य जान्छौ। बाँकी पढाइमा दशा तल-माथि भइरहन्छ। याद गर्न नै भुलिन्छ। बाबाले भन्नुभएको छ- मलाई याद गर। गीतामा पनि छ भगवानुवाच- काम महाशत्रु हो। गीता पढ्छन् तर विकारलाई कहाँ जित्छन्। भगवानले कहिले भन्नु भएको थियो? ५ हजार वर्ष भयो। अहिले फेरि भगवानले भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यस माथि नै विजय प्राप्त गर्नु छ। यसले नै आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। मुख्य हो कामको कुरा, यस कारणले नै पतित भनिन्छ। अहिले थाहा भएको छ, यो चक्र घुमिरहन्छ। हामी पतित बन्छौं, फेरि बाबा आएर पावन बनाउनु हुन्छ- ड्रामा अनुसार। बाबाले बारम्बार भन्नुहुन्छ- सबैभन्दा पहिला अल्फलाई याद गर, श्रीमतमा चलेर नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। यो पनि

तिमीलाई थाहा छ- हामी पहिला श्रेष्ठ थियौं फेरि भ्रष्ट बन्यौं। अब फेरि श्रेष्ठ बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। दैवी गुण धारण गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। पढाइको मार्ग बताउँदै जाऊ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरौं भने पाप काटिन्छ। पतित-पावन तिमीले मैलाई नै भन्छौ नि। यो कुरा कसैलाई पनि थाहा छैन- पतित-पावन कसरी आएर पावन बनाउनु हुन्छ। कल्प पहिला पनि बाबाले भन्नुभएको थियो- एक मलाई याद गर। यो योग अग्नि हो, जसबाट पाप दग्ध हुन्छ। मैला निस्केपछि आत्मा पवित्र बन्छ। मिसावट सुनमा नै गरिन्छ। फेरि गहना पनि त्यस्तै बन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ, आत्मामा कसरी मैला परेको छ, त्यसलाई निकाल्नु छ। बाबाको पनि डामामा पार्ट छ, उहाँले तिमी बच्चाहरूलाई आएर देही-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। पवित्र पनि बन्नु छ। तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुगमा हामी वैष्णव थियौं। पवित्र गृहस्थ आश्रम थियो। अहिले हामी पवित्र बनेर विष्णुपुरीको मालिक बन्छौं। तिमी डबल वैष्णव बन्छौ। सच्चा-सच्चा वैष्णव तिमी हो। उनीहरू विकारी वैष्णव धर्मका हुन्। तिमी हो निर्विकारी वैष्णव धर्मका। अहिले एक त बाबालाई याद गर्छौ अनि बाबामा जुन ज्ञान छ त्यो तिमीले धारण गर्छौ। तिमी राजाहरूका पनि राजा बन्छौ। ती राजाहरू बन्छन् अल्पकाल, एक जन्मको लागि। तिम्रो राजाई हो २१ पीढी अर्थात् पूरा युग पार गर्छौ। त्यहाँ कहिल्यै पनि अकालमा मृत्यु हुँदैन। तिमीले कालमाथि विजय प्राप्त गर्छौ। समय भएपछि सम्झन्छौ अब यो पुरानो शरीर छोडेर नयाँ लिनु छ। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। खुसीका बाजा बज्छन्। तमोप्रधान शरीरलाई छोडेर सतोप्रधान शरीर लिनु, यो त खुसीको कुरा हो। त्यहाँ लगभग १५० वर्ष आयु हुन्छ। यहाँ त अकालमा मृत्यु भइरहन्छ किनकि भोगी छन्। जो बच्चाहरूको योग यथार्थ छ उनका सर्व कर्मेन्द्रियहरू योगबलबाट वशमा हुन्छन्। योगमा पूरा रह्यौ भने कर्मेन्द्रियहरू शीतल हुन्छन्। सत्ययुगमा तिमीलाई कुनै पनि कर्मेन्द्रियहरूले धोका दिँदैनन्। कहिल्यै पनि यस्तो भनिँदैन कर्मेन्द्रियहरू वशमा छैनन्। तिमीले धेरै उच्च पद पाउँछौ। यसलाई भनिन्छ बृहस्पतिको अविनाशी दशा। मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ वृक्षपति बाबा। बीज माथि हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद पनि माथि नै गर्छन्। आत्माले बाबालाई याद गर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- बेहदको बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। उहाँ एकैपटक आउनु हुन्छ अमरकथा सुनाउनु। अमरकथा भन, सत्य-नारायणको कथा भन, त्यस कथाको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। सत्यनारायणको कथाबाट नरबाट नारायण बनिन्छ। अमर कथाबाट तिमी अमर बन्छौ। बाबाले हरेक कुरा स्पष्ट गरेर सम्झाउनु हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) योगबलबाट आफ्ना सर्व कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा गर्नु छ। एक वृक्षपति बाबाको यादमा रहनु छ। सच्चा वैष्णव अर्थात् पवित्र बन्नु छ।

२) बिहान सबै उठेर पहिलो पाठ पक्का गर्नु छ- म आत्मा हुँ, शरीर होइन। हाम्रो रूहानी बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ, यो दुःखको दुनियाँ अब बदलिँदैछ.... यसरी बुद्धिमा सौरा ज्ञान स्मरण भइरहोस्।

वरदान:-

स्वयंप्रति इच्छा मात्रम् अविद्या बनेर बाबा समान अखण्डदानी, परोपकारी भव

जसरी ब्रह्मा बाबाले स्वयंको समय पनि सेवामा लगाउनुभयो, स्वयं निर्मान बनेर बच्चाहरूलाई मान दिनुभयो। कामको, नामको, प्राप्तिको पनि त्याग गर्नुभयो। नाम, मान, शान सबैमा परोपकारी बनेर आफ्नो त्यागेर अरुको नाम राख्नुभयो। स्वयंलाई सदा सेवाधारी राखेर, बच्चाहरूलाई मालिक बनाउनुभयो। स्वयंको सुख बच्चाको सुखमा सम्झनुभयो। यस्ता बाबा समान इच्छा मात्रम् अविद्या अर्थात् मस्त फकीर बनेर अखण्डदानी, परोपकारी बन्यौ भने विश्व कल्याणको कार्यमा तीव्रगति आउँछ। केस र कहानी समाप्त हुन्छन्।

स्लोगन:-

ज्ञान, गुण र धारणामा सिन्धु बन, स्मृतिमा बिन्दु बन।